

Ynglyndery ...

Rōłczasu na łowieczerz jedyn taki ynglynderski lord John przykwanckōł sie do drugigo lorda Jamesa. Zicnyli sie tak do kupy i napoczli polekušku szlukać tyn ichni tyj, tyn zwykowy „five o'clock”. Tak po jakisik kwilce lord John pytō sie lorda Jamesa:

– A kaj tyż to sie podziōła lady Mary?

– Lady Mary leży kajsik tam na gōrze – łodpedziōł ze rułōm lord James.

– Tedyć, jō wlejza tam dō nij na kwilka – gōdō Lord John i opaternie wstōwo.

Wlazuje po malušku po słodach i po łoka mrziku straciōł sie za dźwiyrzami jednyj ze izbōw we zōmku u lorda Jamesa. Po jakisik dugszyj kwilce wrōcō sie nazōd, dyszkretnie poprōwiō swoji przilodziyni i siadō po milczōncku naprociw lorda Johna. Gōdka jakosik sie niy klyji, totyż dźwigō szolka ku gymbie i szluko kapka tyju. Zatym, wykrziwiō gymba ze łobrzidzynyim i rzōndzi:

– Tyn tyj je ci jakisik łoziōmbiōny!

Na to ci tyn cōłki lord James łodrzykō ze takim langy lajtōngym:

– Nō niytyboże, nic dziwnygo, przeca śleciało już bez trzi dni jak lady Mary sie ... zemrzyło!!!

Ojgyn z Pnioków